

יומנו של ראש המועצה

ומה עם יתרת השטח - כ-20% או כ-34,000 דונם שהם לא יישובים, לא שטחי תעסוקה ולא יערות וחורש? אלו שטחים מגוונים - יש מחצבות, מתקנים בטחוניים כבישים בין עירוניים ואזורים ותשתיות אחרות של המדינה.

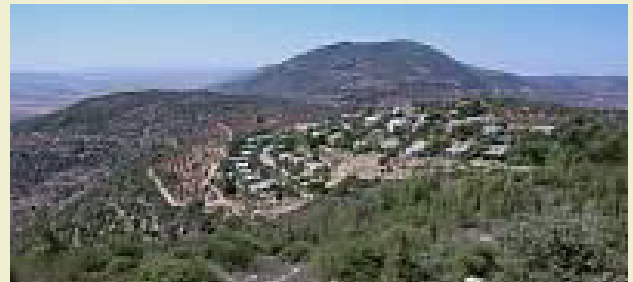

יש גם כ-8,000 דונם, כ-5% מסה"כ השטח, שטחים חקלאיים. אלו חלקות קטנות מעובדות שהיו בעבר בשולי הכפרים וביניהם. חוב השטחים האלו בבעלות פרטית. בדרך כלל חלים צווי ירשה מורכבים. הערך החקלאי זניח. הערך הפסיכולוגי של שטחים אלו לבעליהם - עצום. הערך הכלכלי הוא פונקציה של הצפי לשינוי ייעוד או לחליפין. אף אחד לא מנע או מונע מבעלי השטח את הזכות לעבד אותו. אין קשר בין תחום שיפוט לבין בעלות. לא בגליל, לא במרכז הארץ, ולא בשום מקום בעולם.

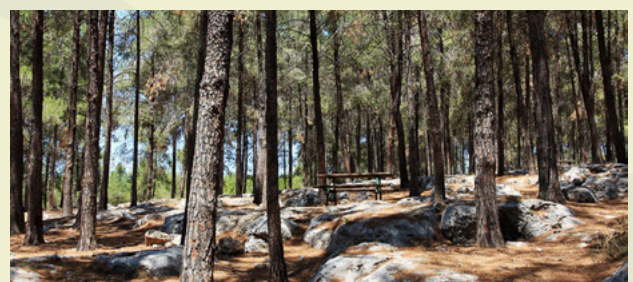
בכל אופן יש נארטיב עיקש של "נישול" תושבים ערבים מאדמותיהם, לטובת הקמת יישובים יהודיים. האמת היא שלמעט אדמות הכפר מיעאר, אין במשגב "אדמות נקבה" שהיו בבעלות פליטים מ-48. בעקרון, למעט תושבי הכפר הזה, כל מי שהיה בבעלותו שטח חקלאי "מירי" ב-48, נשאר הבעלים. הרצון העז של בעלי האדמות החקלאיות לשנות ייעוד ולפתח את האדמות מובן, אבל הוא לא שונה מרצונם של בעלי "חצי דונם חקלאי". בבנימינה או פרדסיה או בכל מקום אחר בארץ או בעולם. תכנון ופיתוח גורמים להשבחה או לחליפין, לאבדן ערך בצורה קיצונית. דונם חקלאי מושכר בשוק החופשי לשימוש חקלאי ב-1000 שנה. דונם פרטי לבניית מגורים ביישוב ערבי בגליל נמכר במליוני ש"ח. כל מי שעושה חשבון יכול לראות שהפיכת קרקע חקלאית לקרקע למגורים, מעשירה את בעליה של הקרקע. לפעמים אפשר להרוויח יותר משינוי ייעוד מאשר מעבודה קשה במשך כל החיים. ברוב המקומות בעולם קוראים לזה "ספקולציה בנדל"ן". כל האדמות החקלאיות בבעלות פרטית, מעובדות על ידי בעליהם ואף אחד לא "לקח" אותם לשום מקום.

כל שבוע מזדמן לי לשבת עם אדם שהוא בעל קרקע, שמודאג שקיימת קונספירציה לנשל אותו מזכויותיו. כמעט כל שבוע אני יושב עם אדם שמשוכנע שהקמת יישובי משגב פגעה בזכויותיו, או בקניינו. האמת - ההיפך הגמור הוא הנכון. פיתוח גורם לעליית ערך. הגליל, כמו הנגב, בסכנת "דחיקה" לפריפריה גיאוגרפית וחברתית. אנו כולנו רוצים לקחת חלק בפיתוח הכלכלי, בעליית רמת החיים ובחיבורים לאזורים אחרים בישראל ובעולם. כולנו! קיימת תלות בינינו בכל הרמות. כולנו מרגישים התקדמות. כולנו שואפים לסגירת פערים גם בינינו לבין איזורים יותר מפותחים בארץ ובעולם, וגם בינינו לבין עצמינו. (תחבורה, פיתוח כלכלי, חינוך והשכלה, בריאות, תרבות, בטחון ועוד ועוד).

תארתי בשבוע שעבר את הרקע לכך ש-80% משטחי הגליל הוא "אדמות מדינה" שמנהלים ע"י רשות מקרקעי ישראל. אם ננתח את שטח השיפוט של מ.א. משגב, נראה שמתוך כ-170,000 דונם שהם סה"כ השטח, רק כ-10%, כ-17,000 דונם הם שטחי היישובים ואזורי התעשייה, כולל שטחים מיועדים לתעסוקה בתוך היישובים ואזורי התעשייה. החלוקה בין היישובים היא כזו שהיישובים הבדוויים תופסים שטח הרבה יותר גדול מהיישובים היהודיים.

כשני שלישי משטח השיפוט של המועצה, הרוב הגדול של השטח, הוא שמורות טבע, יערות וחורש לשימוש שטחים אלו מוגנים מפיתוח. זה "נכס" שגורם למועצה להרבה הוצאות ומניב אפס הכנסות. למעשה אנו שומרים על השטח לטובת כלל תושבי האזור, הארץ והעולם. כמו ברוב סוגיות ה"אדמה" - מתברר שהאדמה לא "שלנו", אלא להיפך בדיוק - אנחנו שלה!

יומנו של ראש המועצה

נפגשתי עם תושבים וחברי הנהלה ונציגים מחוסנייה. נפגשתי כמובן, גם עם כל מנהלי האגפים במועצה.

חלק מ"כגיעת" תקופת הריחוק החברתי הייתה, שלא יכולתי להשתתף בארועי אבלות וניחום אבלים. אני מרגיש שמצב זה דורש "תיקון". זכיתי להתחיל באופן חלקי השבוע כשביקרתי בראמה את משפחתו של נאיל חוסיין - עובד מועצה מסור במשך 23 שנים שהלך לעולמו ממחלה בטרם עת. גם זכיתי להשתתף באזכרתה של מיכל מזרחי ז"ל, ממייסדי כמון ומאושיות משגב, ובניחום המשפחה והקהילה. יהי זכרם שלהם ושל תושבי משגב שהלכו לעולמם בחודשים האחרונים כולם ברוך.

אחד מ"זקני יודפת" הסב את תשומת ליבי להתאמה בין כמה מהמעשים שקראנו עליהם בפרשת "בהעלותך", לפסקה שנהוג להוסיף בסוף "תפילת יחיד". הפסקה גם מתאימה לתוכן ה"פוסט" השבוע: "יהי רצון שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים,.... ותן בלבי הכנעה וענוה...." שבוע טוב.

שלכם, דני עברי

ישבתי השבוע עם ידידי - ד"ר ספואת אבו ריא, ראש עיריית סח'נין אצל מנכ"ל חברת נתיבי ישראל. העירייה בדקה ומצאה שמבחינת מספר כלי רכב למספר תושבים, סח'נין היא מעל לממוצע הארצי בכ-80%. אנחנו, כולנו, בפער גדול מבחינת צרכי האוכלוסיה בכבישים אזוריים, ובנתיבי תחבורה ציבורית. חסם איכות הכבישים ואיכות התחבורה הציבורית, הוא החסם המשמעותי ביותר לאיזור כולו. הובטח לנו פעם נוספת שכביש 85 "עוקף סח'נין" יתוכנן וייסלל בקרוב. תושבי סח'נין עראבה, דיר חנא, מע'אר, ראמה, עין אלסד ועוד, יוכלו להגיע למקומות עבודה ולמרכזי שירותים, מבלי לעבור בפקקים במרכזי הערים עראבה וסח'נין. גם תושבי משגב יוכלו להגיע למרכז השירותים וקמפוס בתי הספר, מבלי לעבור במרכז עראבה ומרכז סח'נין, והמועצה תוכל להסיע תלמידים מערב נעים לסלאמה, ב 10 דקות במקום בשעה. עם כל הכבוד לנארטיבים של כולם, כל מי שענינו בראשו רואה עד כמה האינטרסים המשותפים חשובים יותר מהאינטרסים המנוגדים.

מאז ומתמיד היו בגליל יהודים. מאז ומתמיד היו גם דרוזים וגם נוצרים. מאז ימי הביניים ועד היום, קיים רוב מוסלמי מוצק ויציב בגליל. העולם עובר שינויים. המזרח התיכון, החברה הערבית והחברה היהודית. לפני 60-50 שנים הוקמו יישובי משגב בשטחי יער וחורש לא מפותחים. יישובים יהודיים ויישובים בדווים. היישובים מנסים להסתגל לתקופה, להתאים עצמם לזמנים ולהשתלב באזור. הם גם מצליחים לא רע בכלל! אין ספק שהגליל ראוי לפיתוח, להנגשה לחיפה ולמרכז הארץ, לעידוד, תמרוץ ותקצוב כדי לסגור פערים עם "מדינת תל אביב". היהודים אינם הגורם המעכב. גם לא הערבים. הקשב שלנו מוסת בקלות, ואנחנו שבים ל"נארטיב". אני קורא לשוב לערכים - "שונות, שיתוף פעולה, סגירת פערים". אלו בכל אופן ערכי היסוד שלנו - משגב, מועצה מעורבת ומגוונת.

נפגשתי השבוע עם ראש מועצת בסמת טבעון. נפגשתי עם הנהלת היישוב לבון. נפגשתי כאמור, עם מנכ"ל חברת נתיבי ישראל. נפגשתי עם הנהלת מחוז צפון, רשות מקרקעי ישראל (רמ"י). נפגשתי עם ראש מועצה מקומית כסרא - סמיע ועם פעילים במאבק נגד טורבינות הרוח.

